RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 129.363 van 17 maart 2004
in de zaak A. 114.008/VII-25.267

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
advocaat L. BEERDEN,
kantoor houdende te 3512 STEVOORT-HASSELT,
Hertoginnenhofstraat 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Armeense nationaliteit, op 7 december 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 februari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 december 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TOCK, die, loco advocaat L. BEERDEN, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 10 oktober 2000 en verklaarden zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 12 februari 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 november 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvragen bedrieglijk waren en bevestigde hij de beslissingen van de minister letterlijk als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

> "(...)
> Volgens uw verklaringen huwde u, een Armeens staatsburger van Armeense origine, in 1988 te Artashat (Armenie) met XXX (O.V. 5.024.949), een Armeens staatsburger van Azerische origine, met wie u twee kinderen heeft. Sedert 1991 werkte u bij de politie (bewakingsafdeling voor gebouwen). Toen uw vrouw eind november 1996 haar Sovjet Unie paspoort diende om te ruilen voor een nieuw Armeens paspoort,

werd zij beledigd omwille van haar Azerische origine. De volgende dag trok u samen met uw vrouw naar het paspoortbureau. Jullie werden er beledigd en de geboorteakte van uw vrouw werd er verscheurd. Na dit voorval kwamen uw collega's op het werk te weten dat u was gehuwd met een etnisch Azerische vrouw. U werd door hen beledigd en ze eisten dat u uw vrouw zou doden of ze het land zou uitsturen. In december 1996 had uw vrouw een conflict op haar werk (materniteitsafdeling van een hospitaal). Zij kwam gewond thuis en vertelde u dat ze van de trap was gevallen. Op 10 maart 1997 werd zij omwille van een valse beschuldiging (medische fout) op haar werk ontslagen. Op 30 mei 1998 werd u door vier mannen aangevallen (geslagen, messteken). U werd terug wakker in een hospitaal. Toen de artsen ontdekten dat u omwille van de Azerische origine van uw vrouw was aangevallen, werd uw verzorging stop gezet. Op 1 juli 1998 bood u zich terug aan op uw werk. Uw collega's eisten opnieuw dat u uw vrouw zou doden of zou wegsturen. U keerde terug naar huis en besloot niet meer te gaan werken. Op 10 juli 1998 voerden drie politieagenten, zonder bevel daartoe, bij u een huiszoeking naar illegale wapens uit. U werd door hen bedreigd. De volgende dag diende u zich bij de politiechef aan te bieden. Hij vertelde dat u ontslagen was. U wilde een klachtbrief sturen naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken, maar de wijkagent wilde uw klacht niet registreren, U werd meegenomen naar een kelder in het politiegebouw waar u in elkaar werd geslagen. Na één uur opsluiting werd u bij Atojan (onderzoeksafdeling van de politie) gebracht. Hij stelde dat er illegale wapens in uw huis waren gevonden. U kreeg tien dagen de tijd om u zich van uw vrouw te ontdoen. Al uw documenten werden afgenomen en u diende een papier te ondertekenen dat u het land niet zou verlaten. U dook met uw gezin onder bij een tante te Gilanlar (Armenië). In september 1998 werd er een akte van inbeschuldigingstelling (inzake illegaal wapenbezit en politieke activiteiten) tegen u opgesteld.

Op 20 augustus 2000 bemerkte u drie gewapende en gemaskerde mannen. U en uw gezin konden ontkomen maar uw tante werd gedood. Eind augustus 2000 kon u met uw gezin Armenië ontvluchten. Op 10 oktober 2000 kwamen jullie in België aan waar u dezelfde dag nog uw asielprocedure startte. Ondertussen heeft u vernomen dat uw vader, omwille van uw problemen en deze van uw vrouw. Op 30 april 2001 werd vermoord. U bent in het bezit van de volgende documenten: de geboorteakte van uw vrouw, jullie huwelijksakte, uw werkkaart, de werkbadge van uw vrouw, de ontslagbrief van uw vrouw, een akte van inbeschuldigingstelling, een medisch attest dd. 15/06/1998, de overlijdensakte van uw vader dd.14/05/2001, uw rijbewijs en enkele foto's genomen op het werk van uw vrouw. Via uw advocaat werden er ook enkele documenten (citaten uit search engines van bepaalde NGO's, extract uit Amnesty International RAPPORT 2000, artikel uit Le Monde Diplomatique dd. maart 2000, Human Rights Watch rapport aangaande Armenië, Human Rigths Watch brief aan rapporteurs dd. 21/01/1999) met betrekking tot de situatie in Armenie neergelegd.

Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw gezin problemen ondervonden in Armenië omwille van de Azerische origine van uw vrouw. Zo werd u op 30 mei 1998 door vier personen zwaar mishandeld (zie Commissariaat-generaal p.89), voerde de politie op 10 juli 1998 een illegale huiszoeking uit (zie Commissariaat-generaal p.9-10), werd u de volgende dag door de politie in elkaar geslagen (zie Commissariaat-generaal p. 10), werd er in september 1998 een valse akte van inbeschuldigingstelling tegen u opgesteld (zie Commissariaat-generaal p. 11-12), en werd uw tante in augustus 2000 en uw vader in april 2001 vermoord (zie Commissariaat-generaal p. 12-14), Er dient echter te worden opgemerkt dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat sedert enkele jaren gemengde koppels in Armenië niet langer het slachtoffer zijn van geweld of vervolging (bronnen: Couples mixtes en Armenië, cellule documentation CGRA, dd. 27 octobre 1999; actualisation, dd. avril 2001). Aangezien uw verklaringen hiermee volstrekt tegenstrijdig zijn, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ondermijnd.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt bijkomend ondermijnd nadat werd vastgesteld dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertonen met uw eerdere verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en met de verklaringen van uw vrouw afgelegd voor het Commissariaat-generaal.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal (p.8) met betrekking tot het incident van 30 mei 1998 toen u door vier mannen in elkaar geslagen werd, dat u die dag, zoals gebruikelijk en zoals het geval bij uw andere collega's, uw wapen niet bij

zich had. Eerder heeft u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt.42: p.3) gesteld dat u die dag uw wapen had moeten afgeven en dat dit niet gebruikelijk was omdat jullie aan de Turkse grens woonden en de politiemannen hun wapens mochten bijhouden. Ook stelde u met betrekking tot dit incident bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt.42: p.4) dat u, toen de politie u kwam opzoeken in het hospitaal, klacht indiende. Voor het Commissariaat-generaal (p.9) verklaarde u daarentegen dat u toen geen klacht heeft ingediend omdat dit enkel uw problemen nog zou verergeren. Verder verklaarde u (Commissariaat-generaal p.4 en 6) dat jullie buren te Artashat reeds ten tijde van het conflict tussen Armenie en Azerbeidzjan (vanaf 1989 à 1990) op de hoogte waren van de Azerische origine van uw vrouw, terwijl uw vrouw (Commissariaat-generaal p.2) dit ontkende en stelde dat de buren dit pas hebben vernomen in 1996, nadat zij problemen had ondervonden op het paspoortenbureau. Ook verklaarde u (Commissariaat-generaal p.4) dat zowel uw vrouw als uw kinderen tijdens de oorlog beledigd werden, terwijl uw vrouw (Commissariaat-generaal p.8) dit ontkende.

Verder verklaarde u aanvankelijk (Commissariaat-generaal p.3) dat, toen u huwde, de (Azerische) familienaam van uw vrouw (door de zags) in uw Sovjet-paspoort werd geplaatst. U verklaarde eveneens (Commissariaat-generaal p.5) dat men op uw werk (sedert 1991 werkt u bij de bewakingsafdeling van de politie) pas eind november 1996 na het incident met uw vrouw op het paspoortenbureau, te weten kwam dat zij van Azerische origine is. Toen er echter voor het Commissariaat-generaal (zie p.5) op gewezen werd dat men op uw werk toch eerder op de hoogte moet zijn geweest van uw huwelijk met een Azerische vrouw aangezien u verklaarde dat in 1991, toen u bij de politie ging werken, u er uw paspoort heeft moeten voorleggen, stelde u daarentegen (zie Commissariaat-generaal p.5-6) dat de naam van uw vrouw niet in uw paspoort vermeld stond. Uw vrouw verklaarde echter uitdrukkelijk (Commissariaat-generaal p.2) dat haar Azerische familienaam wel in uw paspoort was geplaatst.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas,

De door u neergelegde documenten (de geboorteakte van uw vrouw, jullie huwelijksakte, uw werkkaart, de werkbadge van uw vrouw, de ontslagbrief van uw vrouw, een akte van inbeschuldigingstelling, een medisch attest dd.15/06/1998, de overlijdensakte van uw vader dd. 14/05/2001, uw rijbewijs en enkele foto's genomen op het werk van uw vrouw) wijzigen gelet op de bedrieglijkheid van uw verklaringen niets aan hetgeen hierboven werd uiteengezet. De via uw advocaat neergelegde documenten (citaten uit search engines van bepaalde NGO's, extract uit Amnesty international RAPPORT 2000, artikel uit Le Monde Diplomatique dd. maart 2000, Human Rights Watch rapport aangaande Armenië, Human Rigths Watch brief aan rapporteurs dd. 21/01/1999) met betrekking tot de situatie in Armenië, doet evenmin afbreuk aan de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf aangezien enerzijds deze documenten geen nieuw licht werpen op uw vervolgingsrelaas, en anderzijds het Commissariaat-generaal over actuelere bronnen beschikt omtrent de toestand in Armenië.".

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"(...)

Volgens uw verklaringen huwde u, een Armeens staatsburger van Azerische origine, in 1988 te Artashat (Armenië) met Nagapetjan Tigran (O.V. 5.024.949), een Armeens staatsburger van Armeense origine, met wie u twee kinderen heeft. Sedert 1991 werkte uw man bij de politie (bewakingsafdeling). Toen u eind november 1996 uw Sovjet Unie paspoort diende om te ruilen voor een nieuw Armeens paspoort, bemerkte men op het paspoortenbureau dat u van Azerische origine bent. U werd beledigd. De volgende dag trok u samen met uw man naar het paspoortbureau. Jullie werden er beledigd en uw geboorteakte werd er verscheurd. Op uw werk eiste men dat u ontslag zou nemen, hetgeen u weigerde. Op 20 december 1996 werd u op uw werk door een gemaskerde man, die u beledigde omwille van uw origine, verkracht. U stopte met werken en vertelde uw man dat u van de trap was gevallen. Op 10 maart 1997 werd u omwille van een valse beschuldiging ontslagen op uw werk. Op 30 mei 1998 werd uw man in elkaar geslagen. De dokters weigerden hem nog verder te behandelen toen ze ontdekten dat hij omwille van uw origine was aangevallen. Op 1 juli 1998 bood

hij zich terug aan op zijn werk. Op 10 juli 1998 verrichtte de politie bij jullie een huiszoeking naar illegale wapens. De volgende dag diende uw man zich bij de politiechef aan te bieden. Toen uw man terugkwam zag u dat hij was geslagen. U dook met uw gezin onder bij een tante te Gilanlar (Armenië). In september 1998 werd er een akte van inbeschuldigingstelling (inzake illegaal wapenbezit en politieke activiteiten) tegen uw man opgesteld. Op 20 augustus 2000 bemerkte uw man dat er gewapende mannen afkwamen. U en uw gezin konden ontkomen maar uw tante werd gedood. Eind augustus 2000 kon u met uw gezin Armenië ontvluchten. Op 10 oktober 2000 kwamen jullie in België aan waar u dezelfde dag nog uw asielprocedure startte. Ondertussen heeft u vernomen dat uw schoonvader in april 2001 werd vermoord. U bent in het bezit van de volgende documenten : uw geboorteakte, jullie huwelijksakte, de werkkaart van uw man, uw werkbadge, uw ontslagbrief, een akte van inbeschuldigingstelling, een medisch attest dd. 15/06/1998, de overlijdensakte van uw schoonvader dd. 14/05/2001, het rijbewijs van uw man en enkele foto's genomen op uw werk. Via uw advocaat werden er ook enkele documenten (citaten uit search engines van bepaalde NGO's, extract uit Amnesty International RAPPORT 2000, artikel uit Le Monde Diplomatique dd. maart 2000, Human Rights Watch rapport aangaande Armenië, Human Rigths Watch brief aan rapporteurs dd. 21/01/1999) met betrekking tot de situatie in Armenië neergelegd.

Uit uw relaas blijkt dat u zich baseert op dezelfde feiten als deze aangehaald door uw echtgenoot tijdens zijn asielaanvraag. Uit een vergelijking van zijn en uw verklaringen (Dienst Vreemdelingenzaken, Commissariaat-generaal) met elkaar en met bronnen aanwezig op het Commissariaat-generaal, blijkt dat door een aantal zwaarwichtige tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van zijn en uw relaas danig in het gedrang komt. Deze tegenstrijdigheden werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot.

Vermits ten aanzien van de asielaanvraag van uw echtgenoot een negatieve beslissing werd genomen op grond van bedrieglijke verklaringen kan ten aanzien van uw asielaanvraag onmogelijk een positief antwoord worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten (uw geboorteakte, jullie huwelijksakte, de werkkaart van uw man, uw werkbadge, uw ontslagbrief, een akte van inbeschuldigingstelling, een medisch attest dd. 15/06/1998, de overlijdensakte van uw schoonvader dd.14/05/2001, het rijbewijs van uw man en enkele foto's genomen op uw werk) wijzigen gelet op de bedrieglijkheid van uw verklaringen niets aan hetgeen hierboven werd uiteengezet. De via uw advocaat neergelegde documenten (citaten uit search engines van bepaalde NGO's, extract uit Amnesty International RAPPORT 2000, artikel uit Le Monde Diplornatique dd. maart 2000, Human Rights Watch rapport aangaande Armenië, Human Rights Watch brief aan rapporteurs dd. 21/01/1999) met betrekking tot de situatie in Armenië, doet evenmin afbreuk aan de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf aangezien enerzijds deze documenten geen nieuw licht werpen op uw vervolgingsrelaas, en anderzijds het Commissariaat-generaal beschikt over actuelere bronnen omtrent de toestand in Armenië.".

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen de schending inroepen van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat de verzoekende partijen achtereenvolgens betogen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing gebaseerd heeft op een documentatiebron die afkomstig is van zijn eigen instantie die niet toegankelijk is voor de verzoekende partijen, dat de tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig zijn en te wijten zijn aan een onduidelijke vraagstelling en dat de notities van het verhoor

moeilijk leesbaar zijn en niet toelaten de door de commissaris-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden effectief op hun waarachtigheid te controleren;

Overwegende dat de in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde formele motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het omstandig verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen kennis hebben genomen van de bevindingen, vaststellingen en conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die hebben geleid tot de bestreden beslissingen, aangezien zij deze bij de uiteenzetting van hun middel betrekken; dat, nu blijkt dat de verzoekende partijen de motieven van de beslissingen kennen, het middel, voorzover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig kan worden ingeroepen; dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren; dat het middel vanuit dit oogpunt verder zal worden onderzocht;

Overwegende dat de door de commissaris-generaal geraadpleegde documentatie gebaseerd is op officiële bronnen afkomstig van erkende internationale organisaties; dat die documentatie werd toegevoegd aan het administratief dossier en dus toegankelijk is voor de verzoekende partijen;

Overwegende dat van de kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de commissaris-generaal in het huidige geval op redelijke gronden vaststelt dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partijen ondermijnen; dat deze tegenstrijdigheden, die geput werden uit de verklaringen van de verzoekende partijen, in de bestreden beslissingen werden weergegeven; dat de verzoekende partijen er niet in slagen deze te weerleggen; dat er bovendien nog andere tegenstrijdigheden werden vastgesteld; dat de verzoekende partijen niet aantonen dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet zou geschonden zijn;

Overwegende dat, wat betreft het derde onderdeel aangaande de moeilijk leesbare notities, uit de vorige onderdelen blijkt dat de verzoekende partijen in staat zijn zich

omtrent de beweerde tegenstrijdigheden, geput uit het verhoor van de verzoekende partijen, te verdedigen; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. SCHWEIGER. **E. BREWAEYS.**